

Columbia

Tidning för Columbia-konferensen.

Årg. V.

ROCK ISLAND, ILL., och Moscow, Idaho, den 16 MAJ 1904.

No. 5.

Pingst.

Och när pingstdagen var inne, voro de alla endräktigt tillsammans.

Då vardt plötsligt ett dån från himmelen, såsom af ett framfarande häftigt väder, och uppfyllde hela huset, där de sutto.

Och dem syntes tungor såsom af eld, hvilka fördelade sig och satte sig på hvar och en af dem.

Och de vordo alla uppfyllda med den Helige Ande och begynte tala på andra tungomål, efter som Anden gaf dem att tala.

Och i Jerusalem voro judar boende, gudfruktiga män af allehanda folk, som äro under himmelen.

Och när detta ljud skedde, kom folket i mängd tillsammans, och de vordo bestörta, emedan hvar och en hörde, att de talade hans eget språk.

Och alla häpnade och förundrade sig, sägande till hvarandra: Se, äro icke alla dessa, som tala, galileer?

Och huru kunna vi då höra hvar och en sitt modersmål?

Parter och Meder och Elamiter och de som bo i Mesopotamien och i Judeen och i Kappadocien, i Pontus och Asien,

i Frygien och Pamfylien, i Egypten och i Libyens trakter vid Cyrene, och resande från Rom, judar och proselyter,

kreter och araber, huru kunna vi höra dem på våra tungomål tala om Guds dråpliga verk?

Och de häpnade alla och vordo villrådiga, sägande, den ene till den andre: Hvad mände detta vara?

Och andra gjorde gäck af dem och sade: De äro druckna af sött vin.
Apg. 2: 1—13.

Min Faders löfte.

Luk. 24: 49.

I sitt afskedstal till lärjungarna hade Jesus lofvat, att han efter sin bortgång skulle sända dem en hugsvälare. Efter uppståndelsen förnyade han löftet med de orden: Jag sänder öfver eder min Faders löfte. Det var den Helige Ande, han här-

med åsyftade. Såsom alltid visade sig Jesus trofast, ty tio dagar efter sin himmelfärd sände Jesus sina lärjungar den Helige Ande. Det var på pingstdagen, som detta skedde, och dess tilldragelser äro i sanning underbara: dånnet från himmelen, de tungor såsom af eld, hvilka visade sig, och talandet på andra tungomål.

Om den Helige Andes ämbete hade vår Frälsare utförligt på förhand undervisat sina lärjungar. Han skulle påminna dem Jesu ord och leda dem till hela sanningen. På deras hjärtan skulle han tillämpa frälsningen i Kristus, föra dem till full klarhet i frälsningsordningen både med afseende på sig själfva och andra. De oriktiga uppfattningar, lärjungarna hade angående Kristus, voro liksom med ens försvunna, ett underbart ljus hade gått upp för dem. Detta märkes redan i Petri predikan omedelbart efter andeutgjutelsen på den första pingstdagen och sedan i lärjungarnas fortsatta verksamhet. Så vill den Helige Ande genom ordet föra oss en hvar ända fram till Kristus, till ett fullt mottagande af honom såsom vår Frälsare. Vårt förnuft kan af sig själf icke fatta Kristus rätt; det har idel galna uppfattningar om honom. Endast Andens ljus kan skingra dessa och visa oss honom i hans rätta gestalt såsom den där alena kan göra syndare saliga.

Den Helige Ande är ock kraftens ande: I skolen varda beklädda med kraft af höjden. Den första pingstdagen bevitnar denna kraft uti de många omvändelser, som då skedde. Och sedan har allt fort denna kraft gjort sig förnimbar i världen uti den enkla förkunnelsen af Kristi evangelium. Hvad annat är det än denne Andes kraft, som yttrar sig i världens ständigt pågående eröfrande åt Kristus? Och se, med hvilken underbar frimodighet lärjungarna uppträdde inför världen med evangelii förkunnelse! Hvadan denna frimodighet hos de förr så räddle

lärjungarna? Från den Helige Ande, frimodighetens Ande. Och med glädje ledo de förföljelse, ty de hämtade tröst hos samma Ande, Hugsvälaren. På allt sätt vill och kan pingstens Ande vara till välsignelse för Jesu trogna. Gud gifve oss alla denne Ande i rikt mått!

“O gode Ande, led du mig till sanningen och lifvet. Skrif i mitt hjärta hvad af dig i lifvets bok är skrifvet. Styrkt af din kraft, ledd af din nåd, jag vill ditt kärleksfulla råd med helig vandel prisa.”

En sann kristen vandrar i sanningen.

G. A. A.

Jag har ingen större fröjd än den, att jag hör mina barn vandra i sanningen. 3 Joh. v. 4.

Vårt förhållande till sanningen är af allra största betydelse. Det säger oss vårt eget samvete, vår erfarenhet och först och främst Guds ord. Till ex.: — — “dem som varda förtappade, därför att de icke hafva mottagit kärlek till sanningen, att de måtte blifva frälsta. Och förden skull skall Gud sända dem kraftig villfarelse, såatt de skola tro lögnen.” 2 Tess. 2: 10, 11. Och åter: “Guds vrede uppenbaras från himmelen öfver all ogudaktighet och orättfärdighet hos de människor, hvilka förhålla sanningen i orättfärdighet.” Rom. 1: 18. Och Petrus säger: “Gören eder rena genom sanningens lydnad.” Och vår dyre Frälsare: “Saliga äro de, som höra Guds ord och gömma det.”

När helst en sanning tydligt ter sig för själens öga, fordrar hon ovillkorligen tankens bifall, hjärtats kärlek, hela min inre människas hyllning och lydnad. Vägrar jag att gifva dessa, så syndar jag mot sanningen: mot min egen naturliga sanningskänsla, mot sanningens Ande, mot honom, som sade: Jag är vägen och sanningen och lifvet. Detta är en synd, som omedelbart straffar sig själf och som ytterligare

straffas. Far jag fort i sådan vägran, följer den naturliga sanningsskänslans försvagande och förvillande, förnuftets förblindande, samvetets förlöande, en mångfaldig uppenbarelse af Guds vrede med kraftig villfarelse och en olycklig tro på lögnen och slutligen evig förtappelse.

Stundom är det lätt att gifva sanningen rätt: när hon står i full harmoni med vår böjelse och fördel. Men detta är icke alltid fallet. Långt därifrån. Sanningen kan t. ex. komma i denna form: då och då försvarade du i en varm diskussion en orätt mening. Du bör erkänna det och söka föra till rätta dem, som du till äfventyrs förde vilse. Eller: då och då begick du en orättvisa mot din broder, erkänn och godtgör. Eller: då och då blef du klart medveten om ett fult lyte i din karaktär, ett oriktigt förhållande i ditt lif — i ditt förhållande till dina närmaste, i ditt sätt att sköta ditt ämbete eller lefnadskallelse, i din andaktsöfning brist på sanning, lust och flit t. ex. Detta bör du med all flit och nit förändra. Får en sådan sanning, när han inställer sig för själens blick, alltid stå och gälla som sanning utan alla om och men? Det är icke lätt. Frestelsen att då "förhålla sanningen i orättfärdighet" är ofta mycket stark. Skall jag älska, hylla och lyda sanningen — ge henne full rätt emot mig, så måste högmod, egen fördel m. m. trampas under fötterna. Jag måste bli ödmjuk, förneka och försaka mig själf. Det är svårt, men det har stor lön med sig. Sanningens Gud nitälskar för sanningen. Hans vrede kommer öfver dem, som äro henne otrogna. Och lika visst hans rika nåd öfver dem, som bevisa henne trohet. Kostar sådan trohet oss mycket, så skall han i alla fall hålla oss skadelösa.

Orygglig trohet mot sanningen hjälper oss onekligen till en fast karaktär. Och hur mycket är icke den värd? Sådan trohet gör, att vi kunna behålla ett godt samvete inför Gud. Den gör våra själar rena genom sanningens lydnad.

Hvarje seger öfver frestelse till otrohet skall göra följande seger lättare. Så blir vårt lif allt mer en vandring i sanningen. Och vi blifva allt mer sanningens och ljusets barn — vår Faders barn, som är i himmelnen. Bed Gud om hjälp därtill.

Hör och gör.

Ord till konfirmander af hofpredikanten Fr. Hammarsten.

Hvar och en, som kommer till mig och hör mina ord och gör dem, jag skall visa eder, hvem han är lik. Han är lik en man, som, när han byggde ett hus, gräfde djupt och lade grunden på hälleberget; men då öfversvämning kom, bröt floden fram mot huset, men förmådde icke skaka det, ty det var grundadt på hälleberget. Luk. 6: 47—48.

Jag vill först säga något om nödvändigheten af att höra Guds ord. Därpå kommer så ofantligt mycket i ert lif att bero. Ja, om I viljen höra eller icke höra Herrens ord, därpå beror till en början allt. Hvad som kan vara verkadt i edra hjärtan under den förlutna tiden, vet ju endast Herren, men hvad som borde hafva skett, det är, att I haden vunnit ett öppet öra för Herrens ord, så att I haden något lärt att känna igen herderösten, Jesus-rösten, ordets röst. Det är denna röst, som jag ville bedja eder akta på i lifvet. Den höres ibland inifrån genom samvetet, den höres äfven utifrån genom det skrifna eller predikade ordet, men det är samma ton, som ljuder där inifrån och där utifrån, och denna ton är den enda rena ton, som finnes i världen. I alla de andra är det ändock alltid något missljud. Det är efter den tonen, I skullen pröfva allt i lifvet. Därför ville jag bedja dig, unge nattvardsgäst: Hör Herrens ord! Just i detta afseende möter dig det första anloppet ute i lifvet. Den första egentliga, genomgående frestelsen blir nog den, om du skall hålla ut med att höra, eller om du skall vända dig bort. Må Herren väcka ditt öra hvarje morgon, så att du hör såsom en lärjunge! Då vet jag, att du skall kunna stänga örat till för de många rösterna, som du icke bör lyssna till.

När Jesus visar, hvem en Guds människa är lik, talar han icke blott om att höra, utan äfven om att göra, och bilden blir icke fullständig, förr än vi tillägga det ordet: Göra. — Gräf djupt! Likna den mannen, som, då han byggde sitt hus, gräfde djupt! Att gräfva djupt det är att begynna göra det lilla, man vet. Och följer du den regeln i lifvet, att du gör, hvad du vet vara rätt och Guds vilja, då gräfver du djupt. Gräf djupt i ditt eget hjärta! Ju djupare du gräfver, dess ädlare sådd kan du lägga ned. Gräf djupt i lif-

vet och tag det icke så lätt, som människor i allmänhet göra, utan lyd Herrens maning: Hör och gör! I sanning, öfversvämningen kommer, ja, den är redan här. Vi öfversvämmas t. ex. i våra dagar af otros- och osedlighetslitteratur. Det ser ut, som om ingen människa tvekade att bära till togs i skrift och tal den otro, som intagit hennes hjärta. Öfversvämningen kommer, och den när äfven dig, var viss därpå! Frestelserna i lifvet skola såsom hittills icke uteblifva, de skola visst icke minskas härefter, tvärtom. Skall din byggnad stå eller falla samman? Något är väl byggt under denna tid, men vet, kära nattvardsgäst, att, när en ung människa som du går ut i lifvet, händer det lätt, att det, som är byggt i hjärtat, faller samman och föres bort såsom spillror af floden. Mången märker icke, när barnomens tro faller samman, och ser icke värdet af densamma, men i dess ruiner ligger lifvet, som är kväfdt. Gud bevare det, som är byggt i ditt hjärta!

Skrifve då Herren med en skrift, som aldrig i tid och evighet kan utplånas, in i din själ dessa två små ord: hör och gör! — De afskedsorden äro så lätta att taga med sig. Då skall jag visa dig, säger Herren, hvem du är lik. Och så drager han undan slöjan för framtiden och gifver oss en framtids- och evighetsbild, i det han säger: Han är lik en man, som, när han byggde ett hus, gräfde djupt och lade grunden på hälleberget; men då öfversvämning kom, bröt floden fram mot det huset, men förmådde icke skaka det, ty det var grundadt på hälleberget.

Gud gifve dig en sådan framtid och en sådan evighet!

Till sist blott ett gif akt för oss allesamman.

Skola vi gifva bort dessa ord till barnen och icke taga dem till oss själfva? Nej, så må det icke blifva! Vi veta, hvilken makt exemplet är. Det föredöme, som ligger i ett troget hörande och görande af Herrens ord, manar till efterföljd och har oändlig välsignelse med sig, liksom fördärfvet är oerhördt, då ett motastt exempel gifves. Må äfven du skrifva det ordet i ditt hjärta, du barnets uppfostrare, fader, moder och närstående, och må jag, dess lärare, skrifva in det i mitt hjärta, på det att vi må hafva ett öppet öra för Herrens ord och söka förverkliga, hvad vi veta af sanningen! Skrif-

ve Herren det in i våra hjärtan, så att då vi nu bedja för barnen, vi också känna behof af att innesluta oss själfva!

Herre, vi bedja dig, låt dessa barn, som nu föras fram inför ditt altare, få denna skrift in i hjärtat och med sig i lifvet, att de må höra och göra! Välsigna dem, Herre! Låt deras tros byggnad icke skakas af tiden! Låt dem vinna kronan! Välsigna dem och oss, Herre, i ditt eviga fadersnamn!
(D. U. T.)

Ett ord för vår kyrka.

”Ty såsom vi i en enda kropp hafva många lemmar, men alla lemmarna icke hafva samma förrättning, så äro vi, de många, en enda kropp i Kristus, men hvar för sig äro vi hvarandras lemmar och hafva olika gåfvor efter den nåd, som blifvit oss gifven”, Rom. 12: 4—5.

Aposteln har förut talat om den själfbegränsning, som de troende hafva att öfva. Nu angifver han grunden därtill. Själva den mänskliga kroppens inrättning och anordning visar ju, huru nödvändig en sådan begränsning är. Den ena kroppen har många lemmar, men alla lemmarna hafva icke samma förrättning; hvar och en lem har sin uppgift och verksamhet, till hvilken han är hänvisad, och endast i den mån, som han inskränker sig till att vara och göra endast det, som han skall vara och göra, gagnar han det hela. Detta utför aposteln närmare uti 1 Kor. 12: 12—26, ett ställe, som vore väl värdt att i denna tid väl beaktas och behjärtas.

Så äro vi, de många, en enda kropp i Kristus. Detta är det stora pingstunderet, den stora hemligheten, att vi, de många, som genom tron äro förenade med Kristus och därmed samsinniga, äro förenade till ett lefvande helt, till en kropp i honom. Huru skulle icke detta uppvärma våra hjärtan och sammanfoga dem i kärleken, särskildt i kärleken till det hela, till kroppen, församlingen! Vi kunna väl älska de enskilda troende, men huru ringa är icke den kärlek, som församlingen får! Och huru väl behöfde icke församlingen all den kärlek, hon kan få, då hennes fiender äro så många! O, låtom oss inskräpa det: Vi äro en kropp i Kristus! Det ger glädje. Det stärker till strid och till tålmod under lidandet.

Det är dock icke detta, som Pau-

lus här vill särskildt framhålla. Detta är, att lemmarna icke hafva samma förrättning, att vi hvar för sig äro hvarandras lemmar, som hafva olika gåfvor efter den nåd, som oss gifven är. I Kristi kropp finnes en mångfald af lemmar, som hafva olika förrättningar. Hvarje troende har en särskild gåfva, och den är en nåd, som blifvit honom gifven. Med denna gåfva skall han vara alla de andra till hjälp. Ja, hvilken rikedom af gåfvor finnes icke inom Herrens församling! Det är endast att beklaga, att dessa gåfvor antingen icke komma till användning eller också användas illa, så att de icke blifva till gagn, utan ofta till skada.

Det är en märkbar brist hos vår lutherska kyrka, att hon icke vet att göra sig till godo de krafter och gåfvor, som finnas inom henne. Till hvilken omfattande välsignelse skulle det icke blifvit, om hon i tid tagit i sin tjänst de många lekmanakrafter, som gärna ville vara till något gagn för henne! Huru många kristliga, dugliga män skulle hon då icke haft till hjälp i sjuk- och fattigvård! Huru rikt skulle hon icke kunnat utveckla sin frälsande och hjälpsamma verksamhet och därmed visat, att hon äger full lifskraft! Huru många kristliga, dugliga kvinnor skulle då icke nu stått i diakonissornas led, i dessa led, som nu äro så glösa, och där romersk-katolska nunnor söka att tränga sig in! Det är ju lätt att förstå, huru ett sådant försummande af att göra sig dessa lemmar, gåfvor och tjänst till godo, skall försvaga hela kroppens, hela kyrkans verksamhet.

Men å andra sidan blir här af en följd, att en mängd krafter, som vilja användas, lätt komma att bryta sig väg på ett sätt, som icke blir till församlingens gagn. Därpå länmar den senare tiden tillräckliga exempel.

Men må nu en hvar se till, att han med sin nåd och gåfva tjänar det hela och de olika lemmarna! Och gifve Herren framför allt den kärlek till sig, till församlingen och till hvarje dess lem — den kärlek, som allena gör, att kroppen växer sig själf till förbättring!

Ty hjälp oss, Herre, att vi må, bland gåfvor mångahanda, som af din rika nåd vi få, dock lifvas af en Ande, som, kärleksfull och ljuf och blid, kan våra hjärtan rena och, i rättfärdighet och frid, med Kristus oss förena!

(Diakonen.) J. C. BRING.

Bibelns segertåg.

Vår helga bibel segrar vinner, den bringar tröst till kvalda bröst. Guds ord en stjärna är, som brinner med himmelsk glans i tidens höst. — Det är en stormakt på vår jord, Guds eget helga, dyra ord.

Man ville bibelns verkan hämma, man låste den i klostren fast. För lifvets flod man ville dämna, men hindren svunno, bojan brast. — Fritt är nu bibelns segertåg, ohämmad himlakällans väg.

Vår bibel trängt till nya länder med hast de sista hundra år. Bland folken uppå hednastränder den skapat andligt lif och vär. Den lärt dem på mång' språk och lofsjunga evighetens Gud. [Ljud]

På negerlafvens mörka panna den himmelsk frihetsstämpel satt gallaer sjunga hosianna, ty de fått del af ordets skatt. Guds ord gjort kanibalen from, det skapat pescheräen om. —

Pris dig, o Gud, att vi få skåda rättfärdighetens klara sol, se bibelns segrar, som bebåda Guds rikes vär från pol till pol! Vi tacka dig för ordets ljus, som visar väg till Faderns hus. —

Dock ljuda ännu stridens lurar, snart stundar kampens sista tid. O, må på Sions helga murar ej saknas kämpar i din strid! — Må våra unga redo stå med ordets pansarskjorta på! —

Dit ord, o Gud, är än detsamma, det strömmar kraft från bibelns [blad.

Igenom död och bålens flamma det leder oss till Sions stad. — I kampen i den unga värld vi segra genom ordets svärd.

Framåt att nya segrar vinna, må nitet aldrig taga af! Må bibelns himlafyrar brinna bland dimmorna på tidens haf — tills sista dimman evigt flytt och bibelns Gud gjort allting nytt!
NILS HYLANDER i Miss.-Tidn.

Dansen från fysiologisk och etisk synpunkt.

Ingen nykter person dansar, utom möjligen en vansinnig.
CICERO.

1. Dansen, d. v. s. rytmiska kroppsrörelser, hvilka uttrycka eller stegra glädjens eller sorgens känslor, spåras i folkens bruk redan i grunden af historiens dag. Den har antagit olika former och betydelser i enlighet med folkens materiella och sedliga utveckling.

2. Men här åsyfta vi dansen, så-

dan den ter sig bland vår tids civiliserade folk, därmed förstående, ej så mycket barnens dans på stugugolfvet eller lekplanen, som fast mer de vuxnas danstillställningar, offentliga baler, midnattens likörfuktade orgier å allmänna danssalar, dansövers lätt sinniga svängningar å scenen.

3. Hvad själfva kroppsrörelserna i dansen beträffar, så äro de af samma art, som annan gymnastik, och nyttiga, när de ej drivas till ytterlighet. Det senare är dock vanligtvis fallet, ty ju mera dans ju mera sjukligt kraf för dans, och dessutom röfvas danstimmarna i de flesta fall från sömnens och hvilans tid.

4. Gymnastik- och konsertsalarerna kunna och böra taga danssalens plats, ty de förra besitta den senares förtjänster, hvad edukation vidkommer, men sakna dess snaror och favorer. Vi bestrida därför, att dansen är en väsentlig faktor i ungdomens bildning. Få dansa sig till kunskap och karaktär. Danssalen har röfvat mera än den gifvit af kroppslig hälsa och sedlig renhet och kraft. Den sköna konst, som i sitt sköte hyser sedliga sjukdomsfrön, kan näppeligen vara sann och skön.

5. Dansens rörelser elda känslorna, musiken stegrar njutningen; men genom likörernas inflytande och de dansandes nära beröring med hvarandra öfvergår den estetiska känslan till oberättigad sinnlig passion. Det eldade sinnet tager lätt intryck, och skall känslan uti ett sådant tillstånd ej taga skada, tarlvas *renare* luft än danssalens.

6. Att det lockande i dansen ligger, ej så mycket i den estetiska njutningen, som fast mer i den oberättigade sinnliga, synes däraf, att kvinnor sällan dansa utan tillsammans med män, män sällan utan tillsammans med kvinnor, och båda könen tillsammans sällan utan att genom likörer höja känslans och passionernas makt öfver förnuft och sedligt medvetande.

7. Sedan man skapat sig behof af dansens njutning, är vanligtvis ej steget svårt och vägen lång till den "fin-fina" balen, den "eleganta" danssalongen, till mera allmänna dansplatser, till — *ruin!* Man har ingen rättighet att skapa sig de behof, som svårligen utan skada kunna tillfredsställas. Den *allmänna* danssalen är krogens annex och bordelens rekryteringsplats.

8. Äfven om icke alla ungdomens

och folkens danstillställningar alltid bära de bittraste frukterna, så kan man dock knappast vänta ädel skörd af dansens sädd. Dessa tillställningar lända oss såsom enskilda folk till ingen välsignelse och ingen heder. Och slutligen, emedan dansens befordrare tvinga dem in i en sådan omgifning, att deras enda blomma måste gifva plats för idel taggar, så synes det oss, att hvarje sann människovän, hvarje förständig och sedligt rättänkande man och kvinna borde med sitt ogillande stämpla slikt nöje, därigenom aktande Pauli ord: "För öfrigt, mina bröder, hvad sant är, hvad värdigt, hvad rätt är, hvad rent, hvad älskligt, hvad som ljuder väl, finnes någon dygd, finnes något lof, tänken därpå."

A. J. CARLSON.

En missionsresa.

På vår konferensordförandes begäran företog undertecknad en liten missionsresa till British Columbia i april månad. Meningen var, att jag skulle besöka flera platser däruppe, där svenskar sägas vara tillfinnades i större antal. Ehuru tåget var mycket försenadt, kom jag dock lyckligt fram till Nelson, B. C., men fann, när jag kom dit, att stora öfversvämningar och svåra jordras gjorde det omöjligt att på flere dagar komma längre, hvarför jag beslöt att återvända hem, sedan jag först sökt taga reda på svenskarna i N. Jag sökte äfven höra mig för med afseende på en mängd platser omkring N., och jag blef öfvertygad därom, att det måste finnas en stor mängd af våra landsmän på många platser i B. C. Man finner dem i grufvorna, i skogarna, på sågverken, på smältverken, på järnvägarna, i städerna, på landet. Immigrantströmmen till nordvästern är mycket stor, och många af de invandrande äro svenskar. I Nelson och omnejd syntes de reda sig bra. Somliga äro affärsmän, somliga äro sysselsatta vid de stora därvarande smältverken, några arbeta vid ångsågen och icke så få vid järnvägen, i grufvorna och på ångbåtarna. Jag sökte samla dem till gudstjänst i mr Andy Lindblads hem. En 30 infunno sig. Missionsvännerna ha "verkat" där i flera år, men man sade mig, att endast två familjer äro dem helt tillgifna. De ha ingen kyrkoegendom i N. En af deras pastorer har varit bosatt där med sin familj en längre tid,

men skall nu flytta till annan ort. Hvad skall Augustana-synoden göra med svenskarna i B. C.? De äro redan många och bli med hvarje dag allt flere. Det är ej nog, att några af Columbia-konferensens pastorer gifva dem ett och annat kort besök. Dessa, pastorerna, kunna ej utan skada vara borta från sina respektiva pastorat, och det tager mycken tid och penningar att göra de långa resorna och de hinna knappast börja arbetet, förr än de måste lämna det. En man bör ofördröjligen sändas till B. C. och det icke blott för att "undersöka fältet", utan för att upptaga arbetet och fortsätta det. Det kommer ej att dröja länge, förrän han kommer med begäran om att få hjälp, ty en person kan ej tillgodose mer än en del af den stora staten. Det behöfver ej bli svårt för synoden att få penningar till att underhålla en missionär i B. C. Genom en liten förordning kan synoden när som helst ställa det så, att, utan att betunga församlingarna, den kan få en stadig årlig inkomst af från fem till tio tusen dollars för sin missionsverksamhet.

J. JESPERSON.

Lediga platser.

Det var en tid, då äfven jag som många andra tjänade världen och dess herre. Men jag kände mig aldrig riktigt nöjd; jag triffades ej med min plats. Min husbonde gaf mig ej den lön, min själ längtade efter. Visserligen försökte han med sina nöjen att tillfredsställa mig, men jag förblef alltid sorgsen och missnöjd. I öfver två år gick jag och längtade att få säga upp min plats för att få söka en annan, som jag visste helt säkert vara bättre.

Tiden gick. Så en kväll kom jag att gå in i en kyrka, där det var ett bönemöte. Där ställdes jag åter inför frågan om att byta plats, en fråga, som jag kände i mitt hjärta, det var bäst att svara ja på, men mitt hjärta sade dock: nej, icke i kväll. Det var en strid, som utkämpades inom mig, ett "nu eller aldrig" ljud i mina öron, jag var olycklig, mer än olycklig. En skulle dock till sist segra. Jag bad min Herre och Gud om förlåtelse, att jag så många gånger tjänat världens furste, och lofvade att med hans hjälp börja vandra den smala vägen, som leder till Guds härlighets rike.

Det är nu flera månader, sedan jag kom till min Herre, och denna

tid har varit den lyckligaste i hela mitt lif. Det enda, som smärtar mig, är, att jag så länge som tjugo år gått den breda vägen, när Jesus för så många tusen år sedan dog just för mina synder. Ännu större är därför Guds nåd och barmhärtighet, som ej tröttnat att följa och kalla oss, tills vi slutligen komma till insikt om att vi äro på väg till fördömmelsen och fly till hans öppnade fadershamn.

Unge man och unga kvinna, om du ej ännu vändt åter till din Fader, aek gör det snart! Betänk, hvilken nåd, att Gud har tålmod med oss arma syndare så länge!

Det vet ej, hur länge ditt lif här på jorden skall vara.

Du vet ej, om du redan i morgon skall kallas att bryta upp.

Hvar har du ditt mål vid resans slut?

Kan du lugnt säga: "Välkommen o Jesus, tack, att du hämtar mig hem till dig."

Ingen af oss kan själf bestämma, huru länge vi skola gå här. Huru skönt då att hafva sin sak klar för evigheten.

"Söken Herren, medan man kan finna honom; åkallen honom, medan han är när."

O. F—L.M.

"Hjälp din pastor."

När medlemmar hjälpa sin pastor, hjälpa de församlingen; och när de hjälpa församlingen, hjälpa de sig själfva. En rätt pastor begär ingen personlig favör, smicker eller sympati, men han begär och måste hafva sin församlings hjälp, om stor framgång skall vinnas.

En kyrka med ett troget, verksamt medlemskap är en som segrar. Pastorn kan fylla predikstolen; men det tar folk att fylla kyrkstolarna. Om församlingar komma och bli blott till närvarande, så draga de den slutsatsen, att det ej är värdt att gå dit. Det hjälper ej, huru väl pastorn predikar: de tro då, att det måste vara något fel; och så blifva de borta. Om hans egna medlemmar ej komma flitigt, känna ej andra sig dragna till kyrkan. Det har ofta anmärkts, att det fordras en skara för att draga en skara. Flitigt kyrkbesök är därför mycket viktigt för hvarje kristen. Ingen predikant kan tala hänförande till tomma kyrkbänkar.

En tidsbild.

En tidning meddelade nyligen följande händelse: I England fann man nyligen i Mersey-floden liket efter en ung man och i dess rockficka en skrifvelse af detta innehåll: "Gör inga efterforskningar om min person. Jag dör som ett offer för dryckenskapslasten. Mitt lif är dödligt förloradt." Domstolen kungjorde emellertid fyndet och erhöi därefter öfver 200 bref ifrån bedröfvade föräldrar, som befarade ett sådant slut för sina söner. Om hvilket djup af det bittraste hjärtlidande tala icke dessa två hundra bref! Min vän, gör hvad du kan att hindra dina egna och andras söner ifrån att komma uti ett sådant timligt och evigt fördärf. Den, som röstar för krogar, uttrycker därmed, att han gillar krogsväsendet, och, medvetet eller omedvetet, hjälper han till att lägga ut en förskräcklig snara och frestelse för egna eller andras barn.

Den lilla hvita blomman.

En landtman hade blifvit väckt till ontanke om sin själ. Hans synd och skuld tryckte och plågade honom. Så skulle han en dag köra ut i mossen att hämta torf. Han saft och grubblade på det, som ständigt upptog hans tankar: hur skulle han få sin synd utplånad och få frid med Gud.

Då han kom till mossen, fick han ögonen på en fin, liten hvit blomma. Han blef stående stilla och såg länge på den, så utbrast han:

"Om Gud kan låta en sådan liten hvit blomma skjuta upp ur den kalla svarta mossen, så kan han också låta trons hvita blomma skjuta upp ur mitt kalla, mörka hjärta."

Han föll ned på sina knän och bad; och han fick frimodighet att tro alla sina synders förlåtelse för Jesu skull.

Den lilla hvita blomman kan också växa fram i ditt hjärta!

Eller växer den därinne, tron på Jesu nåd, den tro, som gifver ditt hjärta frid?

Nattvardsbarnen.

Hör, templets klocker sammanringa med sillsam klang kring tvista rundan, och kyrkans portar upp sig svinga, och allvarsdjup är morgonstunden. En skara barn i högtidskläder med lätta steg i kyrkan träder.

Högtidligt kyrkan blifvit sirad med grönt och blommer ifrån lunden.

Af barnahänder smakfullt virad en blomsterkrans kring altarrunden sig slingrar enligt gamla bruken uppå den hvita altarduken.

Från läktarn orgeln fridfullt brusar med tonrik röst i templets boning, och sängen genom hvalfven susar i milda toner om försoning. Allt talar om den andefriden, som har sin källa ofvan tiden.

Försonarn nu för blicken stralar i marterskrud och förnekrona, och kalken tyst hans korsdöd målar, då han gick världen att försona. Som himlens stjärnor lysa sären: den gode Herden söker fåren.

Aek, skall han finna dessa lammen? Skall han från öknen få dem leda till grönklädd äng, till spogeldammen

och evig nattvard åt dem reda. Skall han få ge dem lifvets krona, där Salems klara harpor tona?

Nu sängen stilla, stilla ljuder om lammet, som är offradt vordet, och med de milda toner bjuder de unga fram till påskbordet. En krans, af barnahjärtan bunden, då faller ner kring altarrunden.

Den krausen tyst mitt hjärta minner, då jag låg barn vid altarrunden. Hvad tidens flod dock hastigt rinner! Hvar är den krans, som var den stunden af barnahjärtan sammanslingrad?— Aek, den är vissnad och förskingrad.

Det är som brus i lifvets brunnar, som harpoklang från fridens boning, när kalken räcket barnens munnar med himlens lifsdryck och försoning. Det är, som om med läppar friska en skara änglar hördes hviska.

Se, salighetens strömmar flöda i purpurfärg från Jesu hjärta! O, dröcken af dess vagor röda, den drycken döfvar lifvets smärta! Den anden ifrån synden renar och ljufv med Gud den oss förenar.

O, lyckans ros, den evigt blommar, som snart sagt, i Herrens gårdar, i Kristus — lifvets helgedomar, där ljusets änglavakt den värdar. Den växer ej bland prill i flården, som mången, mången tror i världen.

Snart kastens I omkring i lifvet — det gifver löjen, gifver smärta; men allt går väl, så står det skrifvet, för den, som tror på Jesu hjärta. — Men när I nu bland föcknar leten, o, minnens källan, då I veten!

C. B—G.

Ungdomsvännen.

Columbia.

officielt organ för Columbia-konferensen, utgives den 15 i hvarje månad af Lutheran Augustana Book Concern, Rock Island, Ill.

Redaktör: Pastor N. J. W. Nelson,
523 E. 5th St., Moscow, Idaho.

Prenumerationspris:

För helt år i förskott 50 cents
" " " till Sverige 65 "

Observera!

Å den å tidningen eller omslaget fastklitrade adresslappen angifves, till hvilken tid tidningen är betald. Om detta datum är lika med eller äldre än det å löpande nummer, så betyder det, att prenumerations tiden är utlupen, och att prenumerationen bör förnyas.

Då enskild prenumerant insänder sin afgift, erhåller han ej skriftligt kvitto, utan datot å adresslappen framflyttas.

Vi bedja, att man benäget underrättar oss, om tidningen icke kommer regelbundet, och om möjliga misstag och oegentligheter.

Entry as second class matter at the Rock Island, Ill. P. O. applied for.

Konferensens ämbetsmän.

Pastor M. L. Larson, ordf., 911 Stewart Street
Seattle, Wash.

Pastor C. E. Frisk, sekr., 311 So. 8th Street,
Tacoma, Wash.

Pastor G. A. Anderson, vice ordf., och kassör,
Mt. Vernon, Wash., R. F. D. No. 4.

Pastoralä förrättningar.

DÖPTA:

Af pastor B. F. Bengtson:

den 2 april: Tynne Amalia, dotter till mr och mrs Karl Axelsson, Beaver Hill, Ore.;

den 2 april: Arvid David, son till mr och mrs Albert Matson, Marshfield, Ore.;

den 10 april: Elvi Katarina, dotter till mr och mrs John Hillström, Ferndahl, Marshfield, Ore.;

den 17 april: Aina Johanna, dotter till mr och mrs Mats H. Reicher, Marshfield, Ore.

Af pastor N. J. W. Nelson:

den 24 april: Ruth Lovisa, dotter till mr och mrs John Johnson, Troy, Idaho.

Af pastor John Jespersion:

den 6 mars: Elmer Johannes, son till mr och mrs John A. Anderberg;

den 8 mars: Karl Åstrad Yngve, son till mr och mrs Andrew Jackson;

den 10 april: Oscar Theodore, son till mr och mrs Carl A. Anderson;

samma dag: Ida Louisa, dotter till mr och mrs Max A. Anderson;

den 28 april: Alva Sophia, dotter till mr och mrs Sven A. Peterson.

Af pastor G. A. Anderson:

den 6 april: Jacob Bernhard, son till Erick och Julia Jacobson, Bothell, Wash.;

den 22 april: Florence Elizabeth, dotter till Alfred och Cora Edith Polson, LaConner, Wash.

Af pastor Joh. W. Skans:

den 22 april: Walter Theodor, son till mr och mrs P. A. Peterson;

den 24 april: Axel Harry Reinhold, son till mr och mrs Axel Peterson;

samma dag: Mabel Frideborg, dotter till mr och mrs J. O. Lindström.

Af pastor Martin L. Larson:

den 6 april: Sidney Gordon, son till mr och mrs F. A. Anderson;

samma dag: Sybil Josephine, dotter till dito föräldrar, Bothell, Wash.;

den 15 april: Ruth, dotter till mr och mrs Peter Anderson, Sultan, Wash.;

den 18 april: Gustaf Theodor, son till mr och mrs Sven Alfred Sjöberg, Latona, Wash.;

den 26 april: Olga Amalia, dotter till mr och mrs John Salenjus, Port Orchard, Wash.;

den 24 april: Martin Walter Emanuel, son till mr och mrs August Forsell, Seattle, (medlemmar);

den 27 april: Archie Victor, son till mr och mrs Jonas M. Johnson, Port Orchard, Wash.;

samma dag: Herry och Jenny Rose, son och dotter till mr och mrs William M. Hanson, Crystal Springs, Wash.

VIGDA:

Af pastor John Jespersion:

den 30 jan.: Mr Gust Emanuel Henriksen och miss Anna Helena Johnson, båda från Spokane;

den 11 febr.: Mr Victor August Wetter och miss Anna Elis Anderson, båda från Moscow, Idaho;

den 12 mars: mr Charles Arvidson och miss Virginia Erikson, båda från Spokane;

den 14 mars: mr Michel Newman från Rosslund, B. C., och miss Anna Sjöholm från Spokane;

den 16 april: mr Wm J. Johnson och miss Selma Gustafson, båda från Missoula, Mont.

Af pastor Joh. W. Skans:

den 7 april: mr Johan Helmer E. Jacobson och miss Alfrida B. Forsberg;

den 30 april: mr Chas. Jacobson och miss Annie Gustafson.

Af pastor Martin L. Larson:

den 9 april: John Alfred Nelson från Seattle och Katharina Augusta Beckins från San Francisco;

den 16 april: Charles J. Williamson och Johanna Alina Simons, båda från Seattle;

samma dag: Emil N. Edenholm och Sena Anderson, båda från Seattle;

den 25 april: Rollo H. Mitchell och Alice Peterson, båda från Seattle.

JORDFÄSTADE:

Af pastor B. F. Bengtson:

den 14 april: Änkan Justina Österbäck, vår församlings äldsta medlem, 90 år, 11 månader och 8 dagar. Hon bodde hos sin dotter och mäg Mat Matson i Catching Slough, Ore. Af pastor G. A. Anderson:

den 30 april: Mrs Jennie S. Neil, 33 år.

Kyrkliga nyheter.

Spokane. Grundläggarnas dag firades söndagskvällen den 1 maj, hvarvid förekom tal af pastor Jespersion, sång af församlingsskören, solosång af miss Stella Lindholm och duettsång af miss Stella Lindholm och miss Alma Ofelt. Mycket folk var närvarande, och en riklig kollekt upptogs för seminariet.

* * *

Portland, Ore. Onsdagsafton den 27 april firade vår församling Grundläggarnas dag, då ett rikhaltigt program utfördes. Rev. J. A. Leas, pastor för engelsk-lutherska St. James-församlingen, uppträdde som talare. Han framhöll den lutherska kyrkans lära, verksamhet och framtid. Han påminde oss om hvad vi såsom den lutherska kyrkans barn äga och huru vi böra vandra henne värdigt och med allvar deltaga i hennes verksamhet. Sedan församlingens sångkör sjungit en passande sång, höll undertecknad tal om dr T. N. Hasselquist, hvare framhölls hans verksamhet i Galesburg såsom pastor och missionär, hans verksamhet i Paxton såsom pastor, läroverks-president och professor, hans verksamhet i Rock Island såsom läroverks-president, lärare och församlingsspastor. Äfven framhölls han såsom tidningsman, författare och predikant. Därefter höll mr Emil Holt, församlingens organist, som studerat vid Bethany College, tal om dr Carl Swensson, hvare han framhöll denne såsom skolman, offentlig talare, tidningsman, författare, pastor och predikant samt såsom innehafvare af många viktiga ämbeten inom kyrka och stat. Sedan sjöng

kören åter en sång. Kollekt upptogs för vårt läroverk. Den norsk-lutherske pastorn J. M. Nervig gaf några minnesord och avslutade festen med bön.

Lördagsaftonen den 30 april höll svenska sångklubben "Columbia", hvars körledare mr Emil Holt är, en utmärkt konsert i Hibernian Hall, hvilken var i alla stycken väl lyckad.

J. W. S.

* * *

Seattle. Vår församling här har betalt sin andel af vår skolas i Rock Island skuld.

Den 15 maj blir här konfirmation med årets klass af femton unga personer, fyra gossar och elfva flickor. På pingstdagen gå de första gången fram till Herrens bord. Må Herren i sin stora nåd och kärlek "förläna dem kristlig insikt och oskryntad tro." Må de alla blifva Jesu rätte efterföljare.

* * *

Ny församling. Den 19 april stiftades den sv. luth. Bethania-församlingen i Kent, Wash. Den är icke stor att börja med, men vi hoppas, att hon skall växa. Vid ofvannämnda möte antogs Augustana-synodens förslag till konstitution oförändradt, utom en liten förändring i bestämmelsen om utlysning af sockenstämma för prästval. Den 17 maj hålles möte igen, efter gudstjänstens slut, för att fullborda organisationen.

* * *

För respredikant. Under april månad har följande inkommit, hvilket härmed med tacksamhet erkännes och kvitteras:

Från Seattle:

Markus Peterson	\$ 5.00
Mrs Maria Person	1.00
Mrs Anna M. Anderson50
Haas Nystedt	2.00
M. Welander	2.00
Otto Anderson	2.00
Per Bengtson	2.00

Från LaConner:

C. Leaf	1.00
Ester Anderson	2.00

Summa \$17.50

Förut redovisadt\$647.67

Summa till den 1 maj 1904 \$665.17

MARTIN L. LARSON.

* * *

Från LaConner-pastoratet. Ungdomsföreningen i LaConner lefver och växer. Dess möten äro intressanta och lärarika och bli allt mer talrikt besökta. Den 25 dennes hålles hon en större fest.

Söndagsaftonen den 24 april firades grundläggarnas fest. Pastor Anderson höll ett historiskt föredrag, som åhördes med stor uppmärksamhet. Kollekt upptogs enligt synodens beslut.

Församlingen i Bellingham väntar ifrigt på att få egen pastor. Teol. stud. Gustaf Bergman är kallad och har nästan säkert lofvat att komma. Den 14 dennes håller församlingen svauktion. Pastor Anderson skall vid det tillfället tala om vårt samfunds grundläggare och deras verk.

Församlingen i Clearbrook har den utmärkelsen att inom sitt område ha en blomlöksfarm — "bulb farm". Nyligen säges 10,000 på en gång varit i full blom. Skaror af folk resa från Bellingham ut för att se och köpa blemmor. Västra Washington torde i denna industri bli en medtäffare till Holland. Det säges, att för närvarande inskeppas årligen från nämnda land blomlökar till ett värde af \$3,000,000.

Den 30 april firades åter en större begrafning i vår kyrka i LaConner. Mrs Jennie Neil hade, såsom vi för visso tro, fått flytta från jämmerdalen till fröjdesalen två dagar förut. Hennes hälsa bröts fullständigt 4 år sedan. Hon var därför väl förtrogen med lidande. Det var mycket uppbyggligt att besöka henne under hennes sjukdom. Hon var fullkomligt undergifven Guds vilja. Hela hennes umgängelse andades den innerligaste förtröstan till den himmelske Fadern. Intet spår af fruktan för döden eller dysterhet märktes. En innerlig glädje och en växande hemlängtan fyllde hennes själ. När plågorna blefvo mycket svåra (mot slutet fick hon "sciatica" jämte lungsoten och njurlidandet) jämrade hon sig nog, men hon kunde ock jubilera, ty hon väntade då snar förlösning. Hon var 33 år gammal. Hon efterlämnar make, mr Oskar Neil, och 3 barn. Både mr och Mrs Neil äro uppväxta i Vasa, Minn. Där bodde de ock till för 1½ år sedan, då de för hennes hälsa kommo till Wash.

* * *

Redovisning. Följande under april inkomna bidrag erkännas med tacksamhet.

För Augustana College:

Från förs. i So. Bend, Wash.	\$5.50
Fr förs. i Powell Valley, Ore.	7.00
Fr förs. i LaConner, Wash., kollekt vid grundl. fest för prof.-fonden	5.41
	\$17.91

För konferensens mission:

Johannes-förs., Bothell, Wash.	\$2.40
Geths.-förs., Seattle, Wash.	63.00
Im.-förs., Portland, Ore.	3.10
1sta förs., Vancouver, B. C.	
(för lärarens lön)	50.00

\$118.50

För hednamissionen:

Coos Bay-förs., Marshfield, Ore., till Gen. C:s sönd.-skolkassa i Indien	\$ 3.25
Im.-förs., Portland,	2.85
Sönd.-sk., LaConner, till kvinno-missionsföreningen	5.90

\$12.00

För understöds-kassan:

Westdala-förs., Troy, Idaho.	\$ 5.10
Zion-förs., Moscow, Idaho.	4.14
Cordelia-förs., Lenville, Ido.	3.70

\$12.94

För kyrkobygge i Alaska:

Saron-förs., Powell Valley.	\$ 5.25
Onämnd, Mist, Ore.	1.00

\$6.25

För kyrkobygge i Vancouver, B. C.
Första förs. i Tacoma sönd.-skola

5.95

Summa summarum\$173.55

G. A. ANDERSON,

konferensens kassör.

* * *

Från Moscow-pastoratet. Moscow.

Vår församlings tvenne föreningar höllo sina respektiva möten i herrskapet Gustaf Johnsons hem eftermiddagen och kvällen den 4 dennes. Båda voro väl besökta och bådas kassor fingo en god tillökning. Deras nästa möten hållas i herrskapet Emil Johnsons hem den 8 juni.

Syskonen Axel, Victor och Ellen Ramstedt anträdde nyligen en resa till östern och världsutställningen i St. Louis. Den förstnämnde är vårt countys "clerk, auditor & recorder." Vi hafva ock förport, att herrskapet Theo. Lundquist ämnar företaga en resa österut. Alla tillönskas en lycklig och angenäm resa och hjärtligt välkommen hem igen.

I vår kyrka hålles, vill Gud, konfirmation med årets klass, 3 flickor och 6 gossar (2 af dem från Cordelia), söndagen den 15 dennes. Nattvardsgång fras omedelbart efter konfirmationen.

Kvällen den 3 dennes höll församlingens pastor nykterhetstal till den norska "afholdsforeningen".

Pastorn kommer att hålla kristendomsskola under månaderna juni och juli. Må alla föräldrar, som möjligtvis kunna det, sända sina

barn till denna skola! De uppmanas och inbjudas på det hjärtligaste att så göra. Vi skola låta vara oss angeläget att göra det allra bästa, för att undervisningen må blifva till barnens fromma.

Herdetjället gladdes den 28 april genom en dotters lyckliga födelse.

Troy. Kvinnoföreningen höll sitt möte för denna månad den 7 dennes i herrskapet pastor P. Beckmans trefna hem.

Concordia-föreningen har beslutat hålla en musikalisk och litterär fest den 13 dennes. Pastor Jespersen i Spokane är inbjuden att hålla tal.

Äfven i denna församling är det meningen att hålla ett par månaders kristendomsskola. Hvem läraren blir, är ej ännu afgjort.

Herr Olof Olson, vår genialiske postmästare, kommer att med familj den 23 dennes antråda en resa till östern för att hälsa på släkt och vänner, besöka världsutställningen och bevista synodalmötet. Hr Olson är vår konferens' ombud till synodalrådet. De tillönskas en lycklig resa och innerligt välkomna tillbaka.

Konfirmation och nattvardsgång firades här söndagen den 8 dennes. Klassen räknade tretton medlemmar, sju gossar och sex flickor. De sedvanliga konfirmationsminnena utdelades till de unga kommunikanterna. Blifve de genom vår Guds innerliga barmhärtighet sin Gud och Frälsare trogna.

I vår lilla Cordelia-församling hålles högmässogudstjänst kl. $\frac{1}{4}$ 11 f. m. söndagen den 29 dennes. Alla inbjudas hjärtligen att komma till Herrens hus.

Notiser.

Omkring den 20 april utsände vi vänliga påminnelser till tre hundra resterande prenumeranter. Till dato (den 6 maj) hafva vi fått svar med valuta från ett hundra tio. Hjärtligt tack! Vi hoppas, att alla de öfriga snart låta höra från sig. Varen snälla och skynden, ty vi behöfva många sådana små summor för att kunna betala för tidningens tryckning.

* * *

Om vi af misstag sändt påminnelser till sådana, som redan förnyat, så vilja vi genast rätta, bara vi få veta därom, ty vi vilja visst icke ha dubbel betalning för tidningen. Trots

den noggrannaste försiktighet sker ett misstag emellanåt. För sådana bedja vi ödmjukt om öfverseende.

* * *

Somliga insända sin prenumeration utan att uppgifva sitt namn. I sådana fall är det omöjligt att gifva vederbörlig kredit. En tidningsman är icke allvetande heller. Låten höra från eder, I okände: en i Troy, Idaho, sände 50 cents; en i La Conner, Wash., 50 cents; en från Bismark, N. D., 25 cents; en i South Bend, Wash., sände 20 cents och bad att tidningen skulle "stoppas". Af poststämpeln ser, hvarefrån sådana bref komma, men det är också allt vi kunnat veta.

* * *

Från säker källa hafva vi under rättats, att pastor P. A. Mattsons namn är *först* på förslaget till president för Gustavus Adolphus College i St. Peter. Vår i förra numret synliga notis, att hans var andra förslagsrummet, hade vi sett i flera tidningar.

* * *

Referatet öfver vårt senaste konferensmöte torde snart vara att förvänta från trycket, enligt underrättelse från sekreteraren. Man glömmen ej att upptaga kollekt till betalning för tryckningen.

* * *

Synoden sammanträder till årsmöte den 2 juni. Åtminstone tre af vår konferens' representanter komma att vara där. Om den fjärde hafva vi inga underrättelser. I nästa nummer hoppas vi få något meddelande om mötet

* * *

Nu är församlingsskolornas tid snart inne. I huru många af våra församlingar komma sådana att hållas i sommar?

* * *

I flera af våra församlingar hålles i dessa dagar konfirmation med årets nattvardsungdom. Det är dyrbara och gripande högtidsstunder, då de unga förnya sitt dopförbund och lofva sin Gud och Frälsare trohet. Bedjom till Herren, att han må gifva dem nåd att i sann tro aflägga sin trosbekännelse och sina trohetslöften och stadfästa dem i sin gemenskap samt behålla och bevara dem till evigt lif.

* * *

Åter hafva ett par dödsfall inträffat bland synodens prästerskap. Den 12 sistlidne april hädkallades å Bethesda Hospital i St. Paul, Minn., pastor John S. Nilson i en ålder af

75 år. Den 18 april fick pastor Geo. E. Youngdahl i Colorado Springs, Colo., hembud. Han hade uppnått en ålder af nära 43 år. De båda hafva fått sköna eftermälen i vår kyrkliga tidningspress. Hvile de i frid!

Det omplanterade lindträdet.

En bedröfvad man klagade, att han vid en fientlig krigshärs genomtag blifvit beröfvad all sin egendom. Hans utplundrade hus hade af nedriga bofvar blifvit lagdt i aska och han själf tvungen att gå därifrån med tiggarsstafven i sin hand. Gott-hold hade hjärtligt medlidande med mannen och sade: "Var tillfreds! Vi hafva en Gud, som äfven i olyckan göra oss lyckliga." Han visade honom därpå ett mgt lindträd, som han nyligen hade låtit upptaga från fältet och sätta vid dörren till sitt hus för att pryda och gifva skugga. "Se", sade han, "detta träd, som jag nyligen låtit föra hit, är beröfvadt alla sina grenar, dess topp är afhuggen, och det ser helt oansenligt och nästan förtorkadt ut, men en annan behandling hade dock icke varit nyttig för trädet. Ty hade det fått behålla alla sina grenar, så hade rötterna, hvilka strax efter omplanteringen icke rätt lämpa sig efter den främmande jordmänen, icke kunnat tillföra trädet tillräcklig kraft, hvaraf följden blifvit, att både stam och grenar hade fördärfvats; men nu står blotta stammen där och fördelar den lilla saft, som den nedifrån bekommer, på några få små ögon, hvilka småningom skola slå ut och sätta grenar. Så gör ofta Gud med sina kristna, hvilka han upptager ur världens jordmän och omplanterar i sitt sanna Kristi rike. Han låter dem råka i armod och brist, han låter deras timliga lyckas grenar helt och hållet afhuggas genom våld, krig och brand, på det de må blifva så mycket villigare att tjäna honom och utan för svår börda kunna obehindradt fortvandra på den smala väg, som förer till lifvet. Har du icke fått behålla något, så akta dig lycklig, att du blifvit lik din Återlösare, som hade intet, det han kunde luta sitt hufvud till. Han hade, då han blef född, en krubba, men den hörde andra till; han hade, då han lärde folket, ett skepp, men det tillhörde Simon Petrus. Han red på en åsna in i staden Jerusalem, men äfven den var lånad. Han

hade några få kläder och en virkad mantel, dem delade och bortspelade krigsknektarna emellan sig. Korset allena, på hvilket han utgöt sitt dyra blod, fick han behålla. Taeka då Gud, att om du än eljest icke har något, du dock har ett kors, som du kan bära efter Jesus."

SCRIVER.

Ett oförgätligt ord.

År 1871 började McAll i Paris sitt välsignade arbete bland de fattiga. En dag fick han bref med begäran, att han skulle besöka en sjuk kvinna. Efter mycket besvär fann han slutligen vid en af de aflägsnaste gatorna i Belville ett ruskigt hus, hvarj der sjuka skulle bo. Då pastorn närmade sig dörren, kom plötsligt en man med ett vildt och rätt utseende ut; det var den sjukas son. McAll uppsände en bönesuck och frågade artigt, om den och den frun bodde här. — "Ja", ljöd svaret. "men, hvad vill ni henne?" — "Jag har fått veta, att hon är sjuk, och tänkte, att hon kanske skulle vilja tala med mig." — "Hvad skulle det vara om? Kanske om religion?" — "När någon är sjuk, plägar den tycka om, att man kommer och språkar litet — vore ni sjuk, skulle ni nog också tycka om, att någon kom och tittade till er." — Denna åsikt om saken tycktes tilltala honom, men han ville nödvändigt ha reda på bevekelsegrunderna för mitt besök: ty han ville ej tillåta, att någon talade i religion med den sjuka. McAll sade: "Ni är en förståndig man — låt oss göra en ärlig öfverenskommelse. Säg er mor, att jag är här, och fråga henne, om hon inte vill tala med mig. Vill hon inte det, så går jag igen, men vill hon det, så låt mig komma in." Slutligen gick han in härpå. Han öppnade dörren och ropade inåt: "Mor, här är en person, som vill tala med dig, vill du tala vid honom eller inte?" — Svaret kom klart och bestämdt:

"Om det är någon, som vill tala om det blod, som renar från alla synder, då vill jag tala vid honom, men inte eljest." — Det är lätt att tänka sig McAlls förvåning vid detta oväntade svar. Han vände sig till sonen och sade: "Just om detta vill jag tala, en öfverenskommelse skall ju hållas — jag hoppas, att ni som en ärans man nu håller ert löfte." — "Ja, öfverenskommelse är öfverenskommelse", mumlade han

och släppte in mig. — McAll kunde knappast leta sig väg fram till den usla bräns, hvarpå den döende låg; han föll på knä där bredvid och bad samt uttalade sin glädje öfver att den sjuka kände till den härliga sanningen om det renande blodet. — "Nej, nej," sade hon, "jag känner ej denna sanning, jag vet ingenting om det blodet, och just därför sade jag, att jag ville tala vid er, om ni kunde tala därom." — "Men det är ju underbart, att ni vill höra talas om det renande blodet, utan att ni känner dess värde! Hur kan ni veta, att det finnes ett sådant heligt reningemedel?" — "Jo, en dag — det är nu trettio år sedan — gick jag in i ett stort hus för att söka skydd mot ett häftigt oväder. Där inne var predikan — det var första och enda gången jag varit i en kyrka. Då sade predikanten: "Jesu Kristi, Guds Sons, blod renar oss af alla synder." Eljest minns jag ingenting af predikan, men de där orden ha ofta kommit för mig. Nu skall jag dö och vet inte, hvad det skall bli af min själ — säg mig något om det blodet, om ni kan." — Det var ett dyrbart uppdrag att få för denna ängsliga själ förkunna budskapet om det fullbordade frälsningsverket. Såsom en drunknande griper om räddningståget, så omfattade denna döende frälsningen i Kristus.

BUBBÄRAREN.

Däruppe skall det blifva klart.

En mörk, stormig natt stod en man på gatan och väntade. Han var ej på rätta vägen, och det var en gullös handling han aftalat med den, han väntade på, annars hade han knappast valt denna mörka natt för dess utförande, ej heller hade han bannat och svurit som han gjorde i sin otålighet.

Under en lykta såg han något ligga på marken: han böjde sig ned och tog upp det; det var en liten, illa medfaren skrift, men det hvita papperet hade ådragit sig hans uppmärksamhet. Endast såsom tidsfördrif läste han titeln:

"Hvart går du?"

stod där. Mannen vek skyndsamt ihop skriften och utslötte en od. Men tiden blef honom lång, och åter lutade han sig mot lyktstolpen, tog fram boken och började läsa i den.

Icke långt därifrån satt en dam i ett stort hus vid en ung flickas sjukbädd.

"Det gör mig så ondt", sade den sjuka, som ej kunde sofva, "jag har så gärna velat göra något för Jesus, men det har misslyckats alltsammans. Jag köpte för några dagar sedan, strax innan jag blef sjuk, några småskrifter, som jag ville dela ut, och samma dag gjorde jag mitt första försök. Jag gaf gumman, som kommer hit med mjölk, en liten skrift, som hette: "Hvart går du?"

Hon tog den nog mycket höfligt, men jag såg genom fönstret, att hon kastade den ifrån sig på gatan, då hon kom ett stycke härifrån; det gjorde mig så ondt."

Damen försökte trösta henne.

"Har du bedt Gud välsigna ditt försök?"

"Ja, det har jag", svarade flickan.

"Lämna då saken åt den trofaste Guden. Han kan låta det få blifva till välsignelse, som för oss tyckes endast föraktas och bortkastas. När du blir frisk igen, så skall du åter frimodigt börja ditt arbete och förtrösta på Gud."

Men därute, där nere på gatan stod mannen ännu vid lyktstolpen. "Hvart går du?" Den frågan hade gripit honom, och vid lyktans flammmande sken läste han svaret: "Till evig förtappelse, bort från Guds ansikte — om du icke vänder om." Det inbrott, han tillsammans med kamraten öfverlagt att begå, skedde icke den natten, och mycket annat ondt, som han säkerligen skulle föröfvat, uteblef, allenast därför att Gud gaf honom i händerna ett litet pappersblad, som mjölkförsäljerskan hade föraktat och som nu hejdade honom på brottets väg och visade honom vägen till Jesus, till honom, som kom för att uppsöka det borttappade och igenhämta det förvillade. Hes. 34: 16.

Den unga flickan fick ej före sin död veta om, att hon genom att tjäna sin Herre fått blifva medel till att frälsa en själ, men däruppe, när hon en gång möter den räddade mannen inför Guds tron, skall det blifva henne klart.

Bymissionären.

Tids nog.

Hos en familj, med hvilken jag var bekant, umgicks en ung man, som ej tycktes hafva någon enda tanke för ett lif efter detta flyktiga jordelif, ehuru han led af långt framskriden lungsot. En dag talade jag med honom om döden och evigheten och om hans egen förstå-

ende bortgång, men ett sådant samtal var honom alltid motbjudande, och han afbröt mig tvärt, sägande: "Åh, tala icke med mig om sådant. Jag blir nog frisk; kommer ni ihåg min syster?" Ja, jag kom ihåg hans syster; hon länkte ej på sin själs frälsning, förr än hon låg på sin dödsbädd, där sökte och fann Gud henne, och hon fick dö en salig död. Och nu tänkte hennes broder, att det var tids nog att ångra sina synder, när han låg på sitt yttersta. Han tänkte ej på huru nära han var döden. Han lämnade huset, men efter några ögonblick kom han tillbaka, ropande: "Åh, jag förblöder!" Det var sant; han förblödde. Ett blodkärl hade brutit, och blödningsen kunde icke stannas. Inom tio minuter efter vårt samtal var han i evigheten och stod ansikte mot ansikte med Gud.

Sändeb.

Lycka.

Har du gifvit akt på dig själf, lagt märke till hvad som gör dig lycklig?

Det är att *gifva*, icke att *få*. Att gifva *hela ditt hjärta*. Det skall du erfara hela lifvet igenom. Hvarje gång du gifver och verkligen gifver af ditt hjärta, har du en inre känsla af lycka och det af en ganska egenomlig art. Du känner, att detta är djup lycka — i sanning lycka.

Vill du alltid blifva lycklig, måste du äga ett *hjärta att gifva*. Har du icke också männe det? Du har sett lyckan i en annan människas öga, men själf har du stått kall, känslolös. Den andre hade ett hjärta att gifva; du hade intet. Egoisten har det kallt, har ingen annan lycka än den för dagen, som kommer till honom utifrån. Lyckan *bor* icke i egoistens eget inre.

Människan är en ande och icke ett barn. Lyckan är icke det, som utifrån kommer till henne, utan hvad som inifrån fyller henne; hvad som är henne själf, hennes eget innersta väsen. Därför kan egoisten aldrig blifva lycklig, ty hans väsen är omätlig fordran — till allt och till alla. Hans innersta väsen är *hunger*. Icke ens Gud med all sin härlighet kan mätta den.

Och från en annan sida: tänk på en människa, som har ett hjärta, som hon eller han gifver. Hon kan möta köld och ovilja, råhet och hat. De människor, för hvilkas skull hon

bär allt slags nöd och åt hvilka hon osjälfviskt hängifver sig, kunna löna henne med hån, skadeglädje och misshandel. Hon kan stå där ensam och försmädd. Och detta väl-lar den djupaste smärta, en smärta, som själen vändas under. Och dock, är hon *olycklig*?

Nej — hjärtat skall svara dig: *lycklig*. B. M.

Kom och se!

För att åskadliggöra frälsningens väg brukar skriften till bro icke blott örat utan äfven ögat. När vi icke blott höra, utan äfven se en sak, så komma vi ihåg den dubbelt längre, än om vi blott hört den. Vi minnas, huru Filippus fann Natanael och sade till honom: "Den, om hvilken Mose skrifvit i lagen, hafva vi funnit, Jesus, Josefs son från Nasaret. Kom och se!" Filippus var en klok människoforskare. Han förde sin vän till Kristus, han blef hans lärjunge och lämnade honom sedan aldrig. Om Filippus börjat diskutera saken med honom och sökt bevisa, att något godt dock kunde komma från Nasaret, hade Natanael kanske aldrig blifvit en lärjunge.

Därför säga vi äfven till dig: Kom och se! Om du blott får en enda blick på Jesus, ett personligt möte med Guds Son, så skall därmed allt ditt mörker, alla dina fördomar, all din otro skingras. I samma ögonblick Filippus lyckades föra Natanael till Kristus, var saken afgjord. Så skall det gå äfven dig. Du skall få smaka och se, huru ljufvig Herren är. Du skall då i honom finna just den Frälsare och den vän, du behöfver. Därför sända vi till dig och till alla denna ljufviga inbjudning:

Kom och se!

D. L. Moody.

Några enkla frågor.

Är ditt lif fridfullt? Har du inga sorger, inga bekymmer? Är det ingen nöd, som trycker dig? Är det ingenting du önskar? Är du i ditt innersta fullkomligt lugn och belåten med ditt närvarande lif? Behöfver du ingenting annat än det jordiska, som du nu har? Skulle man kunna få tala något ord med dig om det himmelska, om en evig frid, sällhet och härlighet?

Få vi då fråga, om du firar någon

söndag? Visst veta vi alla, att det finnes en dag i hvarje vecka, som heter söndag. Men huru lefva vi den dagen, huru fira vi den? På söndagen skulle vi taga emot besök af vår Gud och Frälsare; på söndagen skulle vi hälsa på i vårt rätta *hem*. Kanske du har glömt ditt rätta hem? Du vet, att så länge vi icke glömt Sverige, så far vårt hjärta, vår inre människa ofta dit på besök, äfven om kroppen icke kan följa med. Men vårt rätta hem är himmelen, den eviga saligheten; huru är det, får ditt hjärta ofta dit på besök, får du ofta bref och hälsningar därifrån? Brefven från himmelen ligga nog i ditt hus, men du kanske icke ens öppnar och läser dem. Färiska hälsningar från himmelen meddelas hvarje söndag och äfven under veckan; men kanske du icke gått dit, där man får höra dessa hälsningar? Huru skulle du kunna fira någon verklig söndag utan att gå dit, där gudstjänst hålles och Guds ord förkunnas? Känner du icke, att din söndag är förfärligt ödslig, tom, kall och fridlös, då du icke hör eller läser Guds ord?

Drag dig icke undan ifrån Guds församling.

Om du afskiljer dig från Guds folk, så passar satan på tillfälle att hålla sällskap med dig och plåga dig med otro och många hemska tankar. Luther säger: "Ingen människa bör vara allena med satan. Därför har Gud instiftat kyrkan och ordets tjänst, att man skall slå sig tillsammans och hjälpa hvarandra. Hjälper icke den enes bön, så hjälper den andres." Det var en gammal döf kvinna, som alltid infaun sig tidigt i kyrkan, och hon sade en gång till sin lärare: "Fastän jag icke hör predikan, så gifver Gud mig likväl mycket godt af den lästa texten, och dessutom vill jag vara i godt sällskap, där Guds folk är församladt. Jag vill icke blott tjäna Gud enskildt, utan det är ock min glädje att få prisa honom i församlingen."

OSCAR LARSON,

Tyger, Kläder, Skor,
Hattar, Herrekiperings-artiklar och
Grocerier.

TROY, - - - - - IDAHO.

Själens trängtan.

Huru underbart är icke människo-hjärtat! Hvilka evighetsbehof, som röra sig däri! Kan silfver och guld tillfredsställa dessa behof? Nej, den girige blir aldrig nöjd, huru rik han än må blifva. För öfrigt är den girige en slaf, men hjärtat trånar efter frihet. Kan ära, rykte, lärdom eller skön konst stilla själens trängtan? Nej, detta allt är tillfälligt och timligt, men hjärtat söker något bestående och evigt. Den skuldbelastade människosjälen längtar efter försöning, frid, visshet. "Kommen till mig", säger Jesus, "I alla, som arbeten och ären betungade, och jag skall vederkvicka eder." Hos honom, i hans ord och sakrament finner människans själ ljus, frid, hopp och visshet. Sant säger Augustius: "Du, Gud, har skapat oss till dig, och vårt hjärta är oroligt, till dess det finner sin hvila i dig."

TRADE AT

The Boston Store

The Store That
Saves You Money



Every 25 cents you spend entitles you to a chance for a free round trip to the St. Louis World's Fair. Yours may be the lucky ticket!

MOSCOW, IDAHO.

O. A. LENDE**Skandinavisk Advokat**

Praktiserar vid alla domstolar.

Allt arbete utföres prompt och noggrant. Moscow, IDAHO

**GRICE & SON
Furniture**

Opp. Moscow Hotel, Moscow, Idaho

The Old Firm at the Old Stand Still!

—LEADS IN—

HARDWARE and GROCERIES.

Moscow Hardware Co.

MOSCOW, IDAHO.

C. V. Delepine, M. D.

Physician and Surgeon

Office over Torsen Drug Store,

MOSCOW, IDAHO.

Madison Lumber Co.

—DEALERS IN—

Lumber, Wood & Coal

MOSCOW, IDAHO.

För erhållande af de BÄSTA och STILIGASTE

Fotografier

—BESÖK—

H. ERICHSON

MOSCOW, IDAHO.

Augustana och Augustana Journal
endast \$2.00 per år.**UNGDOMSVÄNNEN** EN DOLLAR
PER ÅR

Lutheran Aug. Book Concern, Rock Island, Ill.

Det bästa är alltid det billigaste,
och det är hvad ni får
hos**Geo. Creighton,**parti- och minuthandlare med
**Tyger, Skor och
Kläder.**

SVENSKA TALAS

MOSCOW, - - - IDAHO

COLLINS & SHERER**Hardware and Plumbing**

205 Main Street

MOSCOW, - - - IDAHO.

Adolph Kulhanek**Skomakare**

Main Street, - - - Moscow, Idaho

D. H. HOLMAN

* DENTIST *

Teeth extracted without pain by use of
local anæsthetics. No hypodermic
needle. Only best material used.

MOSCOW, - - - IDAHO.

HEARD & HUMPHREY**Grocerihandel**

MOSCOW, - - - IDAHO.

The First National Bank

of Moscow, Idaho.

Äldsta och största bank i Latah County. Sär-
skild uppmärksamhet ägnas värlar till utlandets
alla delar.A. N. Bush, President. W. L. Payne, kassör.
Warren Truitt, v. Pres. B. L. Jenkins, bitr. kassör.**Spotswood & Veatch**

* Brokers *

Real Estate, Insurance
Loans & Rentals

MOSCOW - - - - IDAHO

Salusin botar REUMATISM, SCIATICA, GOUT,
MALARIA, BLODFÖRGIFTNING,
HÄMMORROJDER OCH HUDSJUKDOMAR

SALUSIN är ett giftfritt medel, som hastigt upptages af blodet och renar detsamma från bakterier (germs) och andra giftiga ämnen. Salusin kostar \$1.00 flaskan, 3 flaskor \$2.50, och sändes fraktfritt till alla, som insända detta pris.

"Jag har en längre tid lidit af reumatism (gout) och till följd häraf varit mycket svullen i fötterna och fotlederna. Tidtals kunde jag ej sofva om nätterna, och mina evära plågor gjorde mig mycket nervös. Jag läste om Salusin i en tidning och eftersände genast en flaska. Efter

att hafva använt Salusin några dagar försvann värken, jag började genast sofva godt, svullnaden aftog dag för dag och skinet fick så smärningom sitt naturliga utseende."

NILS ANDERSON, 365 N. State Street, Chicago, Ill.

THE SALUSIN INHALER är den lämpligaste apparat för inandning af Salusin. Sålunka använd botar Salusin Astma, Bronchitis samt Katarr. The Inhaler kostar \$1.00, en Inhaler och en flaska Salusin \$1.50, och sändes fraktfritt.

THE SALUSIN TABLETS äro ett behagligt medel för Förstoppning och Lefversjukdomar och verka utan att förorsaka smärta samt utan att försvaga magen och tarmkanalen. Pris 25 och 50 cts., portofritt.

Sänd 4 cent i frimärken för en proflåda tablets.

Agenter önskas.
Skrif efter andra intyg.**E. HOLLAND & CO., 377 Broadway, New York, N. Y.**

Ett godt sällskap.

En dam gick en afton på New Yorks gator, hon var ensam och skyndade till sitt hem. Vid ett gat-hörn kom en lättsinnig ung man fram till henne och frågade:

"Är ni ensam, fröken?"

"Nej, jag är icke ensam", svarade damen och fortsatte sin väg.

"Jag tror ändå, att ni är ensam", envisades mannen och följde henne.

"Jag säger er ju, jag är icke ensam!"

"Hvem är med er? Jag ser ingen."

"Gud allsmäktig och hans änglar. Jag är icke ensam!"

Den pilen träffade. Mannen vände om med de orden: "Ja, det är för godt sällskap för mig!" — och damen fortsatte sin väg.

Hon hade god grund att glädja sig åt sitt goda sällskap.

Far vet icke vägen.

En borgmästare talade om huru han blef väckt genom sin ende sons död.

Just innan det kära barnet dog, såg det upp och sade: "upp, upp."

Fadern trodde, att hans son ville gå upp på vinden, och sade: "Ja, Wilhelm, pappa skall bära dig upp på vinden."

"Nej," sade han, "högre, högre; far känner icke vägen. Låt mor komma."

Nu såg han, att sonen var nära döden, och trädde åt sidan, medan modern tog honom i sina armar och bad med honom.

Detta var mer, än fadern kunde fördraga. Han kunde icke bedja med sitt döende barn. "Far känner icke vägen" skar honom i hjärtat, och han fick icke ro, förrän han fann frälsning.

The Olive Leaf

An Illustrated Lutheran
SUNDAY-SCHOOL PAPER
Published Monthly

TERMS:
One copy, per year, \$ 0.50
100 copies to one address, per year, at 12 c., \$12.00
5 or more copies to one address, at 100 rate.

We make a specialty of all Lutheran books at the best obtainable discounts. Orders to import single books for customers receive prompt attention. Address,

Lutheran Augustana Book Concern,
ROCK ISLAND, ILL.

J. A. BJÖRKLUND

tillhandabåller ett godt urval af

VAGNAR OCH FARMREDSKAP.

Kom och bese dem.

TROY, - - - IDAHO.

Olson & Johnson

Möbel- och
Järnvaruhandel.

STORT LAGER. PRISERNA DE BILLIGASTE.
Troy, Idaho.

L. A. Torsen

Dealer in

Drugs, Patent Medicines, Toilet Articles,
Stationery, School and Office Supplies, etc.,
Paints, Oils, Varnishes and Brushes.
Main Street, Moscow, Idaho.

DAVID & ELY

DEPARTMENT STORE

The largest and best stock of goods in North
Idaho. Call and look the stock over.

MOSCOW, - - - IDAHO.

H. P. EGGAN,

Skandinavisk Fotograf.

Gör mig ett besök.

3:dje gatan. - - - Moscow, Idaho.
Nära G. A. R. Hall.

THE GEM CITY HARDWARE COMP., Ltd.

Järnvaruhandel,

BLECKSAKER och STÖVAR.

MOSCOW, - - - IDAHO.

You can get everything cleaned,
"Your character excepted,"
at the

Moscow Steam Laundry

Motter, Wheeler Co.,

The Leaders,

MOSCOW, - - - IDAHO.

Moscow Nurseries

Home Grown Fruit Trees Are the Best.

We have the finest lot of trees ever grown.

Send in your orders by mail.

MOSCOW NURSERIES,

F. L. WHITE, PROP. - - - MOSCOW, IDAHO

"Den som spar, han har." Spara 10-centaren, och dollarn är Er. Insätt Edra besparingar i SPOKANE & EASTERN TRUST CO:S sparbanksafdelning. Intresse betalas i januari och juli.

SPOKANE & EASTERN TRUST CO.,
Moscow, Idaho.

SVENSK SKOHADEL.

Stort lager af alla slags skodon, såsom
SKOR, STÖFLAR, GALOSCHER, m. m.
Gör mig ett besök.

Gust. E. Wersen, La Conner, Wash.

Third St. Market

Fresh and Salt Meats

Fish and Poultry

FRANK PRICE, ägare. MOSCOW, IDAHO.

T. TOBIASON

DEALING IN

Lumber, Sash & Doors

Main Street, Moscow, Idaho.

Will E. Wallace

JUVELERARE och

.... OPTIKUS....

Spicer Block. - - - Moscow, Idaho.

CHILDERS & CHILDERS

Fresh and Home-made

**Candies, Ice Cream and
Soft Drinks**

MOSCOW, - - - IDAHO.

HAGAN & CUSHING

tillhandabålla allt som hör till en väl
sorterad

Köttthandel.

BUTIK Å MAIN STREET.

Högsta kontanta pris betalas för bif
fläsk, färdkött och fjäderfä.

R. HODGINS,

Druggist och Kemist,

Stort förlag af skol- och andra böcker
samt utrustning för koutor och skolor.
Kom in och bese mitt nya lager af
svenska och norska Böcker, Biblar och
Testamenten.

Moscow, Idaho.

E C. Lloyd,

Carriages, Buggies and Saddle Horses.

Livery, Feed and Sale Stables.

Give us a call. - - - Moscow, Idaho

Issued the 15th every month
by Lutheran Augustana Book Concern,
Rock Island Ill.